

GĄSZCZENIE (1) *sb n*

gąszczenie, [gęszczenie].

N sg gąszcz(e)nié.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Rzeczownik od nie zaświadczonego u nas „gęścić się”; zagęszczanie się, krzepnięcie: Coagulatio – Gąłzczenię. *Calep* 209a.

2. [Rzeczownik od „gęścić”; zagęszczanie: Gęłzczenie włosów ták może być ípráwiono *SienHerb* 496a (*Linde s.v. gęścić*).]

Cf **GĘŚCIĆ**, [GĘSTWIENIE]

HG